

5. søndag efter trinitatis (Peters fiskedræt)

5. søndag efter trinitatis, den 4. juli 2021, kl. 9.30 i Dannemare kirke

Salmer

11 Nu takker alle gud

634 Du ved det nok, mit hjerte

147 Der sad en fisker så tankefuld

29 Spænd over os dit himmelsejl

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Engang da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden. Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænge. De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham. [Lukasevangeliet 5,1-11](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

I dag kender vi bibelhistorien og har fået den fortalt så mange gange. Vi har hørt om Jesu liv, født i Nazareth, voksede op, samlede disciple omkring sig, og blev korsfæstet langfredag og genopstod påskesøndag.

Og så glemmer vi for ofte de mindre og interessante detaljer, som vi f.eks. får fortalt i dag. Dagens tekst i dag handler om, at Jesus samler sine første disciple omkring sig ved Geneserath sø. Fiskere er de, ordinære og almindelige mennesker.

Der er to vigtige ting her:

For det første at Peter efter at have fået sine garn fulde af fisk siger ”Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.”

Vi hører, at fiskerne blev grebet af rædsel, fordi de aldrig havde fanget så mange fisk før. Og så føler de vel også, at det er ufortjent. Jeg er en syndig mand, siger Peter. Ikke vant til den store fangst.

Dermed får vi også at vide, at de første disciple var almindelige folk, fiskere, som måtte slide og slæbe for at få en fangst og mad på bordet. Det kom ikke af sig selv.

I alle samfund er fiskerhvervet forbundet med fare på havet og samtidigt et hårdt liv med meget varierende udbytte. De havde slidt hele natten, hører vi, uden at fange noget.

Den anden vigtige ting i dag er, at Jesus siger til fiskerne, lige efter den store fangst, at fra nu af skal de fange mennesker, altså følge ham og være Jesu disciple. ”Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham”, slutter teksten.

Så i dag hverver Jesus sine disciple, skaber en kreds omkring sig, får en hjælpeskare af dedikerede medarbejdere.

Men det var fiskere, han hvervede. Hverdagens helte, der var vant til at knokle, men som ikke var bogens folk.

Jesus satte ikke et opslag op i synagogen i Nazareth: Disciple søges! Så havde han nok også fået et andet klientel. Nej, han headhuntede dem selv ved bredden af Geneserath sø, blandt almindelige mennesker, fra det arbejdsomme folk.

Og så alligevel har jeg altid undret mig over, at disciplene så villigt bare forlod bådene på bredden, garnene med fisk i og dernæst deres familier (Peter havde en kone), som de sikkert også skulle forsørge, og adlød Jesus ved at følge han i tykt og tynd de næste år ind til afslutningen i Jerusalem.

I synagogen kunne han da langt nemmere have headhundet disciple, ja, der skulle de som nok stå i kø. For en synagoge, en kirke eller moske er altid centrum for mennesker med religiøse syner og ambitioner, karismatiske evner og forførende tale. Der skulle der såmænd være nok at rekruttere.

Men Jesus valgte almindelige fiskere ved Geneserath sø. De skulle kaldes. De skulle overbevises.

Og Peter undslår sig med ordene, som jeg citerede: jeg er en syndig mand. Altså Peter føler sig ikke værdig til at være hans disciple.

Men det er vigtigt. Jesus vælger ikke disciple efter en moralsk udholdenhedsprøve, han vælger ikke dydsmønstre og helteskikkelser, ikke forbilleder og idealer. Han vælger almindelige mennesker.

Og det gør han også, fordi han ved, at de fleste fine folk mest er det til stads, at det er glimmer og praleri, overflade og kulørt.

Derfor vælger han fiskerne, med beg på hænderne, vant til slid og slæb uden den store gevinst. "Jeg er ikke af de gode", sagde Peter – i Grundtvigs gendigtning som vi skal synge i den næste salme.

Peter, på græsk Petros, på hebraisk Kefas, betyder klippe eller klippesten. Ja, Peter hed egentlig Simon, og Peter er det navn, som Jesus gav ham. Han kaldte ham klippe. Der må have været noget bund solidt ved Peter.

Og vi hører senere, at Jesus overdrager til Peter, klippen, at bygge en kirke på sin forkyndelse.

I den katolske tradition bliver Peter den første pave, som lige siden har overdraget magten, nøglemagten til himmerige, videre til alle paver gennem tiderne.

I protestantisk tradition lægger vi mere vægt på, at kirken ikke kun bygges på en klippe, men også på en synder og en svigter. Og at det er fordi Peter forstår sig som en syndig mand, at Jesus udvælger ham. Kirken skal ikke bygges af fejlfrie mennesker, for de findes ikke. Og forsøget på at være ren og ufejlbarlig er på forhånd forkert. Kirken skal bygges på mennesker, som ved og erkender og bekender, at vi kun er mennesker og derfor tit nogle unddragere, smånassere og fidusmagere.

Og så alligevel hørte vi fra altret læst apostlen Peters første brev (som forskerne dog med al sandsynlighed ikke mener stammer fra vores Peter her, men pyt med det), at vi skal leve i enighed og medfølelse, broderkærlighed og barmhjertighed: "Gengæld

ikke ondt med ondt eller skældsord med skældsord, men tværtimod med velsignelse, for I er kaldet til at arve velsignelse.”

Det er et brev til og fra de første kristne menigheder, og hvordan de (og vi) skal leve vores liv, ikke i hævn og forråelse, ikke ved at fortsætte volden og vendettaerne, gengældelse og mord, men ved at sætte en stopper for denne verdens voldsbølger og eskaleringer.

Gengæld ikke ondt med ondt betyder ikke, at vi naivt skal vende den anden kind til og så bare få tæsk. Men det betyder, at vi skal stoppe voldsorgier og hævnakter og ikke lade vores liv gå op i voldsspiraler.

Derfor påbyder Peter medfølelse, broderkærlighed og ydmyghed

AMEN